

עפ"ת 34612/10/19 - ראיז ג'בארין נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ת 34612-10-19 ג'בארין נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 517202/2018

בפני	כבוד השופט מאזן דאוד
המערער	ראיז ג'בארין
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל

פסק דין

1. לפני ערעור על חומרת העונש שנגזר על המערער.

2. כנגד המערער הוגש לבית משפט קמא כתב אישום שייחס לו עבירה של נהיגה ברכב ללא רישיון נהיגה בתוקף (רישיון נהיגה שפקע ביום 27.8.2005), לפי סעיף 10 (א) לפקודת התעבורה; וכן עבירה של נהיגה ללא פוליסת ביטוח בתוקף, לפי סעיף 2 (א) לפקודת ביטוח רכב מנועי, תש"ל-1970.

3. המערער הודה במיוחס לו, הורשע, וביקש לצרף שני תיקים נוספים:

א. תיק תעבורה 6629-05-17 שהתנהל בבית משפט לתעבורה חדרה בגדרו יוחס למערער אותן עבירות של נהיגה ברכב ללא רישיון נהיגה תקף (רישיון שפקע ב- 8/05; ונהיגה ברכב ללא פוליסת ביטוח בתוקף, עבירות שנעברו ביום 29.3.17).

ב. תיק נוסף תת"ע 2467-08-17 שהתנהל בבית משפט השלום לתעבורה בחדרה, גם בגדרו יוחס למערער אותן עבירות של נהיגה ברכב ללא רישיון נהיגה תקף (רישיון שפקע ב- 8/05; ונהיגה ברכב ללא פוליסת ביטוח בתוקף, עבירות שנעברו ביום 29.8.16).

4. בית משפט קמא במסגרת גזר הדין ראה בעבירות שיוחסו למערער נוכח היותן עבירות זהות, כמכלול אחד בעת שקבע שבדעתו להשית על המערער ענישה כוללת בשלושת התיקים ולא בגין כל תיק בנפרד.

5. המערער הודה בכל התיקים, הורשע ובמסגרת גזר דינו של בית משפט קמא נקבע מתחם עונש לעבירות שבהן הורשע המערער ברכיב **הפסילה בפועל** בין 3 חודשים עד 12 חודשים פסילה בפועל, **מאסר על תנאי** וכן **פסילה על תנאי וקנס**. לעניין העונש בתוך המתחם לעיל נתן בית משפט קמא משקל להודייתו של המערער, מצבו המשפחתי של המערער, מקור פרנסתו שנסמך על רישיון הנהיגה, נסיבותיו האישיות של המערער, וכן העובדה כי המערער פעל להסרת המחדל, עת שחידש את רישיונו לאחר שנים רבות, במובן זה שבמועד גזר הדין היה ברשותו רישיון נהיגה בתוקף.
6. באשר לשיקולים לחומרה, נתן בית משפט קמא את דעתו לכך שמדובר בתקופת פקיעה ארוכה מעל 11 שנים, עבר מכביד 53 הרשעות קודמות מתוכן 12 הרשעות בנהיגה בתקופת הפקיעה, 2 הרשעות קודמות בנהיגה בזמן פסילה ו- 10 הרשעות קודמות בנהיגה ללא רישיון.
7. בנוסף, בית משפט קמא סבר כי העבירות בוצעו כאשר מרחף מעל ראשו של המערער עונש פסילה על תנאי בר הפעלה למשך 3 חודשים, דבר שלא הרתיע אותו מלשוב ולבצע את אותן עבירות, ניתן להתרשם, כך קבע בית משפט קמא בגזר דינו כי זו התנהלות המעידה על אדישות ואף זלזול במרות החוק, בבית המשפט ובשלומם וביטחונם של משתמשי הדרך.
8. בשים לב לאמור לעיל, גזר בית משפט קמא את דינו של המערער ל- 3 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים שלא יעבור עבירה של נהיגה בפסילה או נהיגה ללא רישיון נהיגה שפקע מעל שנתיים, פסילה מלנהוג ולקבל ו/או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 9 חודשים בפועל, והפעלת פסילה מותנית שנקבעה בבית משפט לתעבורה בחדרה בתיק 8555-05-12 וזאת בחופף לפסילה שהוטלה עליו, כך שסה"כ ירצה הנאשם 9 חודשי פסילה בפועל, פסילה על תנאי מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 6 חודשים על תנאי למשך 3 שנים וקנס בסך 1,500 ₪.
9. המערער מיאן להשלים עם גזר דינו של בית משפט קמא והעלה במסגרת הערעור טענות כנגד משך הפסילה בפועל של רישיון הנהיגה. נטען, כי בית משפט קמא לא נתן משקל הולם לכל הנתונים הפועלים לזכות המערער, ובפרט כשלא נתן משקל ראוי לעובדה כי המערער הסיר את המחדל, ובטרם נגזר דינו קיבל רישיון נהיגה כדת וכדין.
10. עוד נטען בהקשר זה, כי במקרים דומים נגזרו על ידי מותבים אחרים עונשים קלים בהרבה מזה שנגזר בעניינו של המערער.
11. מנגד, טענה המשיבה כי גזר הדין הולם את נסיבות העניין ואינו סוטה בחומרה מהמקובל במקרים שכאלה.
12. כל צד הציג לעיוני הן במסגרת הדיון והן לאחר מכן, פסקי דין של הערכאות הדיוניות ושל הערכות

הערעור התומכים בעמדתו. איני סבור כי טעה בית משפט קמא בקביעת מתחם העונש ההולם את העבירות בהן הורשע המערער, מדובר במתחם עונש הולם ואין עילה להתערב בו. איני סבור כי קבלת רישיון בדיעבד מביאה ליצירת מתחם עונש אחר, אלא היא שיקול לקולא שיש להתחשב בו במסגרת המתחם שנקבע.

13. לאחר ששקלתי את טיעוני הצדדים ובשים לב לנתוניו של המערער ולנסיבותיו הקונקרטיות, וכן לנוכח הפסיקה שהוצגה לעיוני ועקרון אחידות הענישה, סבורני שיש להתערב לקולא ברכיב הפסילה בפועל.

14. כפי שצוין לעיל, מדובר במי שהודה במיוחס לו ובמועד גזר הדין כבר החזיק ברשותו רישיון נהיגה תקף. זאת ועוד, עיון בפסיקה מעלה כי במקרים דומים נגזרו עונשים קלים מהמקרה דנן. הסרת המחדל והשגת רישיון נהיגה, יש בה כדי להסית את נקודת האיזון בתוך מתחם העונש, לטעמי, לעונש מופחת ברכיב הפסילה בפועל, משכך סברתי כי השתת 9 חודשי פסילה בפועל בנתונים אלו, יש מקום להפחית לעונש אחר ברכיב זה.

15. משכך, אני מורה על קיצור רכיב הפסילה בפועל של רישיון הנהיגה, **ומעמידו על תקופה של 6 חודשי פסילה בפועל**, זאת מבלי להתערב בקביעת בית משפט קמא כי הפעלת הפסילה על תנאי תהיה בצורה חופפת באופן מלא, כך שבסה"כ ירצה המערער 6 חודשי פסילה בפועל, במצטבר לכל פסילה אחרת.

יתר רכיבי הענישה יותרו ללא שינוי.

לשלוח לצדדים.

ניתן היום, כ"ח חשוון תש"פ, 26 נובמבר 2019, בהעדר הצדדים.